

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618205981
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7618205981.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: Q.. I. G., rod. G., nar. XX.X.XXXX, bytom I., K. XX, právne zast. JUDr. Ľubomírom Gerdom, advokátom, Advokátska kancelária, Prešov, Levočská 12A, proti žalovanému: RABBIT Trhový Štépánov a.s., Trhový Štépánov 302, IČO: 186 224 37, právne zast. ČECHOVÁ & PARTNERS s.r.o., Bratislava, Staromestská 3, IČO: 47 249 129, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Dňa 4.10.2019 podal žalobca na tunajší súd žalobu v ktorej žiadal, aby súd určil že kúpna zmluva uzavretá medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim dňa 6.6.2008, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Levoča dňa 25.6.2008 pod č. V 707/2008 je neplatná.

2. Uviedol, že žalobca ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci uzavreli dňa 6.6.2008 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a to domu súpisné č. XX postavený na pozemku parc. č. XXX/X, domu súpisné č. XX postavený na pozemku parc. č. XXX/X, domu súpisné č. XX postavený na pozemku parc. č. XXX/X, pozemok parc. č. XXX/X - záhrady o výmere 927 m², pozemok parc. č. XXX/X - záhrady o výmere 102 m², pozemok parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1472 m², pozemok parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 92 m², pozemok parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 65 m², pozemok parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 443 m², pozemok parc. č. XXX/X - záhrada o výmere 1933 m², pozemok parc. č. XXX/X - záhrada o výmere 423 m², nachádzajúce sa v k.ú. Beharovce, okres Levoča a zapísané na LV č. XXX pre obec a k.ú. Beharovce. V kúpnej zmluve bola kúpna cena dohodnutá vo výške 24.500.000,- Kč, pričom jej úhrada mala byť vykonaná prevodom aktívneho zostatku clearingového bilančného účtu kupujúceho vedeného spoločnosťou Clearing ICE a.s. v prospech clearingového účtu predávajúceho vedeného tou istou spoločnosťou v dvoch splátkach a to tak, že 1/ žalovaný prevedie prostr. clearingového účtu do 7 dní odkedy mu bude žalobcom predložený návrh na vklad do katastra nehnuteľností s potvrdením prísl. správy katastra o jeho prijatí splátku vo výške 18.100.000,- Kč a 2/ žalovaný prevedie prostr. clearingového účtu do 7 dní odkedy mu žalobca predloží aktuálny výpis z listu vlastníctva preukazujúci,

že záložné právo v prospech VOLKSBANK Slovensko a.s. zaniklo, splátku vo výške 6.400.000,- Kč. Obe splátky mali byť uhradené formou clearingových šekov potvrdzujúcich clearingové zúčtovanie z clearingového účtu kupujúceho v prospech clearingového účtu predávajúceho. Konštatoval, že medzi náležitosti platného právneho úkonu patrí spôsobilý predmet, pričom plnenie musí byť fakticky možné a zákonom dovolené. Nemožnosť plnenia zakladá neplatnosť právneho úkonu. V danom prípade pri riešení otázky, či je clearing právne dovoleným predmetom plnenia podľa jeho názoru treba vziať na zreteľ že ani zákon o bankách č. 483/2001 Z.z., ani zákon o platobných službách č. 492/2009 Z.z. a ani Občiansky zákonník či Obchodný zákonník pojem clearing neuvádzajú. Clearingová poukážka nie je ani cenným papierom ako to upravuje zákon o cenných papieroch č. 566/2001 Z.z.. Zákon o platobných službách definuje v § 2 ods. 13 pojem finančné prostriedky. Clearing nepochybne nepredstavuje súbor fyzicky a fakticky reálne splniteľných vzájomných práv a povinností oprávneného a povinného. V tomto prípade teda clearing ako forma odplaty za prevod nehnuteľností predstavuje nemožné plnenie podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre ktoré je kúpna zmluva zo dňa 6.6.2008 absolútne neplatnou. Poukázal na znalecký posudok Q.. K. Š. I., znalca z odboru Ekonomie a manažment, účtovníctvo a daňovníctvo, financie zo dňa 30.9.2014 č. 3/2014, z ktorého vyplýva, že clearingová poukážka nie je platobným prostriedkom podľa zákona o platobných službách. V uvedenom prípade predávajúci predal nehnuteľnosti za clearingové poukážky, ktoré nemôžu byť považované za platidlo a nemôžu byť považované za protihodnotu bartrového obchodu, keďže v tomto prípade predávajúci musel vstúpiť do clearingového systému Clearing ICE a.s., kde nemal záruku, že poukážky bude môcť vymeniť za inú majetkovú hodnotu. Na základe vedomostí znalca teda plnenie kúpnej ceny prostredníctvom clearingových poukážok bolo nemožné. Aj v prípade, že by právny poriadok Českej republiky umožňoval úhradu kúpnej ceny formou clearingových poukážok, bola by dohoda o úhrade kúpnej ceny neplatná, pretože na prevádzkané nehnuteľnosti sa vzťahuje právny poriadok Slovenskej republiky, teda právo miesta, kde sa nehnuteľnosti nachádzajú. Pri procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 písm. c/ CSP poukázal na ustanovenie § 34 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností účinné od 15.10.2008 s tým, že ak sa má určovacím výrokom súdu dosiahnuť zhoda medzi skutkovým stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností bude daný naliehavý právny záujem vždy.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 25.10.2018 navrhol súdu, aby konanie z dôvodu existencie prekážky veci rozsúdenej v zmysle ust. § 230 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ("CSP") zastavil alebo alternatívne žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobca ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci uzatvorili dňa 6. júna 2008 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. Beharovce, okres Levoča, zapísaným na LV č. XXX, bližšie špecifikovaným v článku I. ods. 1 kúpnej zmluvy. Žalobca ešte v roku 2011 podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že je vlastníkom prevedených nehnuteľností. Toto konanie bolo na tunajšom súde vedené pod sp. zn.: 8C/114/2011. Žalobca sa v tomto konaní domáhal určenia, že je vlastníkom prevedených nehnuteľností najskôr z dôvodu údajného odstúpenia od kúpnej zmluvy. V priebehu konania však aj v pôvodnom konaní namietal neplatnosť kúpnej zmluvy a to práve z dôvodu, že platba kúpnej ceny bola dohodnutá v rozpore s platnými hmotnoprávnymi ustanoveniami Občianskeho zákonníka (už v priebehu pôvodného konania argumentoval, že úhrada kúpnej ceny prevodom aktívneho zostatku clearingového bilančného účtu kupujúceho vedeného spoločnosťou Clearing ICE a.s. v prospech clearingového účtu predávajúceho vedeného rovnako spoločnosťou Clearing ICE a.s. nie je prípustná). Otázka prípustnosti úhrady kúpnej ceny prostredníctvom clearingových prostriedkov bola súdmi v pôvodnom konaní riadne preskúmaná a účastníci konania mali možnosť opakovane sa k tejto otázke vyjadriť a navrhnúť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Prvostupňový súd žalobu v pôvodnom konaní v celom rozsahu zamietol - po preskúmaní platnosti kúpnej zmluvy ako aj platnosti žalobcom tvrdeného odstúpenia od kúpnej zmluvy - rozsudkom zo dňa 29.10.2012, ktorý bol potvrdený odvolacím súdom rozsudkom zo dňa 11.6.2013, sp.zn.: 5Co/125/2013-308. Následne v roku 2014 podal žalobca na tunajšom súde návrh na obnovu pôvodného konania, ktorý bol vedený na tunajšom súde pod sp. zn.: 13C/2019/2014. Žalobca návrh na obnovu pôvodného konania odôvodňoval údajnou existenciou nových dôkazov, za ktoré okrem iného považoval aj znalecký posudok č. 3/2014, vyhotovený Q.. K. Š., I., odbor ekonomia a manažment zo dňa 30.9.2014, na ktorý sa odvoláva aj v tomto konaní. Tunajší súd návrh na obnovu pôvodného konania zamietol uznesením zo dňa 27.8.2015. Uznesenie o zamietnutí návrhu na obnovu pôvodného konania bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.12.2017, sp. zn.: 1Co/796/2015-96. Poukázal na ust. § 230 CSP podľa ktorého, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Ide o jeden zo základných ústavných princípov, na ktorom je založený civilný sporový proces. Zároveň dodržiavanie tejto zásady je jednou zo základných záruk spravodlivého procesu a

zachovania právnej istoty účastníkov konania. V komentári k CSP napísanom priamo autormi CSP sa uvádza: "teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosť predmetu konania. Výklad pojmu "tá istá vec" je pomerne jednotný v tom zmysle, že musí ísť o tie isté subjekty práva, ktoré vystupovali v pôvodnom konaní ako sporové strany, a ten istý predmet konania (to znamená, že ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu medzi totožnými subjektmi - nie je pritom rozhodujúce, či pôvodné strany vystupujú v pôvodných procesných postaveniach. Je nepochybné, že v tomto konaní vystupujú totožné subjekty ako v pôvodnom konaní a nepochybne ide aj o ten istý predmet konania. V pôvodnom konaní sa žalobca domáhal určenia jeho vlastníckeho práva k prevezeným nehnuteľnostiam a to aj na základe údajnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Túto otázku súdy podrobne skúmali - a to aj z pohľadu v tomto konaní tvrdenej údajne neprípustnej dohody o spôsobe platby kúpnej ceny - dospeli k jednoznačnému záveru, že kúpna zmluva je absolútne platná. V tomto konaní sa síce žalobca domáha určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, avšak s jediným cieľom a to opätovným získaním vlastníckeho práva k prevezeným nehnuteľnostiam. Zároveň žalobu opiera o tie isté skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu, aké použil v pôvodnom konaní. O vlastníckom práve k prevezeným nehnuteľnostiam však už vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo právoplatne rozhodnuté v prospech žalovaného v pôvodnom konaní. Vo vzťahu k vyššie uvedenému žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.1.2010, sp.zn.: 3 Cdo 288/2009. V tomto konaní ide o obdobný prípad ako vo vyššie citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keďže žalobca sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy domáha na základe totožného skutkového deja a otázky platnosti kúpnej zmluvy bola v pôvodnom konaní riadne posúdená. Navyše určovacie žaloby, ktorými žalobca sleduje dosiahnutie zhody zápisu vo verejnom registri so skutočným právnym stavom, sú "skrytými" reivindikačnými žalobami, teda žalobami na plnenie. Skutočnosť, že právoplatné rozhodnutie v konaní o plnenie tvorí prekážku veci rozhodnutej vo vzťahu ku konaniu o určenie, je potvrdená konštantnou judikatúrou. Ak by sme pripustili, že v tomto prípade neexistuje prekážka rozsúdenej veci a súd by vyhovel žalobe žalobcu, mohla by nastať situácia, kedy by sa v jednom okamihu domáhal žalobca zápisu svojho vlastníckeho práva k prevezeným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností na základe rozhodnutia vydaného v tomto konaní a zároveň žalobca na základe rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní. Tento fakt najlepšie svedčí o tom, že v tomto konaní a pôvodnom konaní ide o totožný predmet konania a teda existuje prekážka rozsúdenej veci. Podanie tejto žaloby je iba ďalším špekulatívnym krokom zo strany žalobcu. Žalovaný sa riadne zúčastnil pôvodného konania, ako aj konania o obnove a plnil si v týchto konaniach riadne svoje povinnosti účastníka konania. Zároveň v týchto konaniach dokázal preukázať platnosť kúpnej zmluvy a svoje vlastnícke právo k prevezeným nehnuteľnostiam. Účasť na konaniach stála žalovaného nie len čas, ale aj nemalé finančné prostriedky (vynaložené najmä na právne zastúpenie a účasť na pojednávaníach), ktoré aspoň sčasti mala pokryť náhrada trov konania, priznaná mu v pôvodnom konaní a v konaní o obnove. Žalobca do dnešného dňa neuhradil priznanú náhradu trov konania a namiesto toho opätovne podáva túto špekulatívnu žalobu voči žalovanému (čím ho, okrem iného, opäť prinúti vynaložiť nemalé finančné náklady). Ďalej uviedol, že v zmysle ust. § 137 písm. c) CSP je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby preukázanie naliehavého právneho záujmu. V zmysle ustálenej praxe žalobca (v zásade) nemá naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, ak už k porušeniu práva došlo. Ochranu už porušeného práva môže dosiahnuť žalobou na plnenie. Iba v zriedkavých prípadoch obstoí určovacia žaloba, ak možno žalovať na plnenie. Určovacia žaloba je v zásade prípustná, ak rozhodnutím súdu bude odstránený stav neistoty medzi účastníkmi konania. Medzi žalobcom a žalovaným však vo vzťahu ku kúpnej zmluve neexistuje žiadna neistota. V pôvodnom konaní súdy dospeli k jednoznačnému záveru, že kúpna zmluva je absolútne platná a žalovaný je vlastníkom prevezených nehnuteľností. V prípadoch, kedy predávajúci neskôr spochybní platnosť kúpnej zmluvy, ktorou bola prevezená nehnuteľnosť, prípadne neskôr odstúpi od takejto zmluvy, sa ochrany svojich práv domáha práve podaním žaloby na určenie, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností. A to práve z dôvodu, že v takomto prípade sa naliehavý právny záujem automaticky predpokladá (keďže ako bolo uvedené vyššie ide o tzv. skrytú reivindikačnú žalobu). Žalobca však takto samozrejme nemôže postupovať, keďže toto svoje právo už využil a súdy právoplatne rozhodli v prospech žalovaného. Toto však neznamená, že by z tohto dôvodu existoval naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Práve naopak, ten nemôže byť daný a to aj z dôvodu existencie prekážky rozsúdenej veci a reálnej nepoužiteľnosti rozsudku vydaného v tejto veci (keďže žalovaný by sa vždy mohol brániť a preukazovať svoje vlastnícke právo rozhodnutiami vydanými v pôvodnom konaní). Ak by tunajší súd dospel k záveru, že neexistuje prekážka rozsúdenej veci a žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, uviedol k žalobe nasledovné. Podľa ust. § 588 Občianskeho zákonníka vznikne z kúpnej zmluvy predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy

prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Jednou z podstatných náležitostí kúpnej zmluvy je určenie kúpnej ceny. Pod pojmom kúpna cena sa rozumie odplata za predmet kúpy stanovená (t. j. vyjadrená, nie aj zaplatená) v peniazoch a vyjadrujúca ekvivalent výmeny vecí, práv a iných majetkových hodnôt za peniaze. Z ustanovení Kúpnej zmluvy je nepochybné, že zmluvné strany sa na výške kúpnej ceny dohodli, pričom sa zároveň dohodli aj na spôsobe jej úhrady. Dohodnutý spôsob úhrady kúpnej ceny nie je v rozpore so žiadnym ustanovením Občianskeho zákonníka ani iného právneho predpisu (najmä zákona č. 18/1996 Z.z. o cenách). Skutočnosť, že kúpna cena môže byť hradená aj iným spôsobom, ako len odovzdaním peňazí alebo prevodom finančných prostriedkov, je potvrdená aj súdnou praxou. Poukázal na stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 1981, (Rc) Cpj 59/1981. Navyše suma 6.400.000 Kč bola žalovaným uhradená v peniazoch v súlade s článkom III bod 3 kúpnej zmluvy (keďže žalobca v dohodnutom termíne nezabezpečil výmaz záložného práva, ktoré viazlo na prevezených nehnuteľnostiach). Túto skutočnosť žalobca v žalobe neuviedol, avšak v pôvodnom konaní ju nikdy nerozporoval. Podľa odbornej literatúry ak protiplnenie za vec spočíva čiastočne v peniazoch a čiastočne v iných veciach, treba kúpnu zmluvu posúdiť v zmysle zásady absorpcie. Ak je pri porovnaní vzájomných odplatných plnení hodnota plnenia vecami vyššia, ako je podiel plnenia v peniazoch ide o zámennú zmluvu (§ 611 OZ). Ak je podiel peňažného plnenia hodnotovo rovnaký alebo vyšší, ako je hodnota plnenia vecami, ide o kúpnu zmluvu. Pravda, zmluvné dojednanie má v tomto smere prednosť. Ak by mal súd pochybnosť o tom, či možno kúpnu cenu hradiť aj iným spôsobom ako len odovzdaním peňazí alebo prevodom finančných prostriedkov (v zmysle citátu uvedeného v bode 6), potom sa musí zaoberať otázkou, či strany mohli dohodnúť režim kúpnej zmluvy aj v takom prípade, ako je prípad kúpnej zmluvy. Ak by mal súd pochybnosť aj v tomto zmysle, nepochybne došlo k uzatvoreniu nepomenovanej zmluvy, na základe ktorej zamenil žalobca prevezené nehnuteľnosti za inú majetkovú hodnotu (aktívny zostatok clearingového bilančného účtu). V zmysle ust. § 34 ods. 2 Občianskeho zákonníka totiž právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. V súlade s ust. § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu Občianskeho zákonníka. Obsah kúpnej zmluvy v žiadnom ohľade neodporuje obsahu ani účelu Občianskeho zákonníka a zároveň je z neho zrejmé, aký účel zmluvné strany sledovali jej uzatvorením. Ak by aj súd bol toho názoru, že kúpna zmluva nie je kúpnu zmluvou, musel by podľa názoru žalovaného posudzovať kúpnu zmluvu ako nepomenovanú zmluvu uzatvorenú podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka. Tento názor potvrdzuje aj odborná literatúra. Aktívny zostatok clearingového bilančného účtu bol totiž v čase uzatvárania kúpnej zmluvy nepochybne majetkovou hodnotou (teda nie vecou, ktorej prevod je možný zámennou zmluvou v zmysle ust. § 611 OZ), takúto hodnotu mu tiež obe zmluvné strany pripisovali; na tom nič nemení ani to, že neskôr sa žalobcovi nepodarilo takúto majetkovú hodnotu vymeniť za peniaze či inak hospodársky zužitkovať. Za túto situáciu nenesie žalovaný žiadnu zodpovednosť, rovnako ako by zodpovednosť neniesol ani žalobca v prípade, ak by po prevode prevezených nehnuteľností ich trhovú hodnotu dramaticky poklesla. K predloženému Znaleckému posudku uviedol, že otázka platnosti kúpnej zmluvy, vrátane otázky prípustnosti dohodnutého spôsobu platenia kúpnej ceny, je otázkou právnou. Preto znalecký posudok vyhotovený znalcom z odboru "Ekonómia a manažment", odvetvie "Účtovníctvo a daňovníctvo" je v tomto smere bezpredmetný. Znalec z uvedeného odboru nedisponuje potrebnými právnymi vedomosťami a nie je oprávnený k posúdeniu týchto otázok. Navyše v zmysle ust. § 209 ods. 2 CSP musí súkromný znalecký posudok obsahovať doložku o tom, že si je znalec vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Znalecký posudok však takúto doložku neobsahuje. Vzhľadom na irelevantnosť Znaleckého posudku, ako aj skutočnosť, že nespĺňa zákonom predpísané náležitosti žalovaný navrhol, aby súd tento dôkaz nevykonal a vôbec na Znalecký posudok neprihliadal.

4. Žalobca v replike zo dňa 26.11.2018 k prekážke rozsúdenej veci uviedol, že jednoznačne neexistuje totožnosť predmetu konania vo veci sp. zn. 8C/114/2011 a žalobného petitu, ktorý by vo vzťahu k novému konaniu sp. zn. 11C/46/2018 zakladal prekážku veci rozsúdenej. Predmetom konania 8C/114/2011 bola žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam titulom odstúpenia od platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 6.6.2008 podľa § 48 Občianskeho zákonníka, porušením článku III citovanej zmluvy, teda predmet kauzy je úplne odlišný od predmetu kauzy v tomto konaní, kde sa domáhajú absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy v zmysle § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre nemožnosť plnenia. Ani návrh na obnovu konania podaný v roku 2014 nemôže zakladať prekážku veci rozsúdenej. Absolútna neplatnosť zmluvy znamená, že zmluva je od samého počiatku neplatná, t.j. ako kedy právny úkon ani nebol urobený. Pôsobí ex tunc t.j. od začiatku voči každému a nastáva priamo zo zákona. Toto právo sa nepremičuje,

nezaniká, pretože z takého úkonu právne následky ani nenastanú. Celé predchádzajúce konanie nemá vplyv na predmet kauzy v tomto konaní a nemôže zakladať prekážku veci rozsúdenej. Aj v tomto prípade musí platiť zásada, že z nepráva nemôže vzniknúť právo. Nie je pravdou ani tvrdenie žalovaného, že sa mohol domáhať zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe rozhodnutia v pôvodnom konaní, pretože takýto zápis je možný len na základe pozitívneho výroku rozsudku (34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z.). Žalobca predmetnou zmluvou prišiel o celý svoj majetok v hodnote 25 mil. Sk, bez toho aby mu bola zaplatená čo i len 1 Sk. Označiť podanie žaloby za špekulatívny krok a vymáhať trovy konania je bezhraničným cynizmom. Suma 6.400.000,- Kč mu nebola uhradená, táto bola zaplatená banke za spoločnosť Vargas s.r.o. z titulu poskytnutia úveru tejto spoločnosti, za ktorý on ručil svojím Motelom - predmetnými nehnuteľnosťami. K naliehavému právnomu záujmu uviedol, že k tomu sa podrobne vyjadril už v samotnej žalobe a ďalej konštatoval, že žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu považuje súdna prax za žalobu v zmysle § 80 písm. c/ OSP (teraz § 137 písm. c/ CSP). K problematike kúpnej ceny sa odvolal na znalecký posudok Q.. K. Š. I.. o tom, že clearingové poukážky nie sú ani cenným papierom ani platobným prostriedkom podľa zákona o platobných službách, preto plnenie prostr. nich je nemožné. Nemožno ich považovať ani za iný spôsob úhrady kúpnej ceny, čo je v rozpore so zákonom č. 18/1996 Z.z. o cenách. Stanovisko Najvyššieho súdu SR z 7.12.1981 (Rc) Cpj 59/1981 je zavádzaním súdu a je absolútne nepoužiteľné pre posudzovaný prípad. Zahmlievať, že ide o nepomenovanú zmluvu je snahou odvrátiť pozornosť od merita veci, vzhľadom k tomu, že i pre nepomenovanú zmluvu platí, že nesmie odporovať obsahu a účelu Občianskeho zákonníka. Clearingové poukážky nie sú reálnym plnením, pretože sú bezcennými papiermi a nemôžu byť považované ani za protihodnotu bartrového obchodu.

5. Žalovaný v duplike zo dňa 20.12.2018 zotrval na svojom návrhu na zastavenie konania z dôvodu existencie prekážky veci rozsúdenej v zmysle ust. § 230 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Konštatoval, že žalobca sa v pôvodnom konaní domáhal určenia, že je vlastníkom prevedených nehnuteľností najskôr z dôvodu údajného odstúpenia od kúpnej zmluvy, avšak neskôr aj v tomto konaní namietal neplatnosť kúpnej zmluvy a to práve z dôvodu, že platba kúpnej ceny bola v kúpnej zmluve dohodnutá v rozpore s platnými hmotnoprávnymi ustanoveniami Občianskeho zákonníka (v podstate totožná argumentácia ako v tomto konaní). V pôvodnom konaní v bode 1.2 tejto žaloby uvádza, že účastníci si platbu kúpnej ceny dohodli neštandardne, dokonca v rozpore s platnými hmotnoprávnymi ustanoveniami OZ. Ďalej sa v žalobe v pôvodnom konaní priklonil k argumentácii, že je vlastníkom prevedených nehnuteľností z dôvodu odstúpenia od kúpnej zmluvy (celá časť 2. žaloby v pôvodnom konaní). V ďalšom priebehu konania však neplatnosťou kúpnej zmluvy v zmysle ust. §§ 37 ako i 39 Občianskeho zákonníka jednoznačne argumentoval. Žalobca bol riadne zastúpený advokátom aj v pôvodnom konaní a bolo výlučne na jeho uvážení, akú argumentáciu vo vzťahu k tejto otázke využije. Navyše na dôvody absolútnej neplatnosti právneho úkonu súd prihliada ex offo aj bez námietky sporovej strany. Pre rozhodnutie v pôvodnom konaní bolo posúdenie otázky platnosti/neplatnosti kúpnej zmluvy zásadného významu a súd k jej posúdeniu musel pristúpiť bez ohľadu na návrhy žalobcu v tomto smere. Skúmanie tejto otázky v pôvodnom konaní je nakoniec preukázané aj odôvodnením prvostupňového rozsudku vydaného v pôvodnom konaní na str. 15 - 16. S vyššie uvedeným odôvodnením sa stotožnil aj odvolací súd v konaní o odvolaní proti prvostupňovému rozsudku vydanému v pôvodnom konaní. Z vyššie uvedeného je jednoznačne preukázané, že žalobca v pôvodnom konaní absolútnou neplatnosťou kúpnej zmluvy argumentoval (a to rovnako z dôvodu údajnej nezákonnej dohody zmluvných strán o platení kúpnej ceny) a teda, že jeho tvrdenie o tom, že v pôvodnom konaní svoje vlastnícke právo odvodzoval z odstúpenia od kúpnej zmluvy nie je presné, resp. je neúplné. Žalovaný teda opakovane poukazuje na skutočnosť, že otázka prípustnosti úhrady kúpnej ceny prostredníctvom clearingových prostriedkov a platnosti kúpnej zmluvy bola súdmi v pôvodnom konaní riadne preskúmaná a účastníci konania mali možnosť opakovane sa k tejto otázke vyjadriť a navrhnúť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky svoje predchádzajúce argumenty k existencii prekážky veci rozsúdenej považoval naďalej za relevantné, keďže otázka platnosti kúpnej zmluvy bola súdmi v pôvodnom konaní riadne riešená. Vo vzťahu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu na podaní žaloby v tejto veci, dáva žalovaný do pozornosti, že žalobca sa vôbec nevyjadril k prednosti žaloby na plnenie namietanej žalovaným a prečo takýto postup nevolil. Podľa názoru žalovaného práve preto, že žalobou na plnenie sa v takýchto prípadoch považuje žaloba o určenie vlastníckeho práva, pričom právo podať túto žalobu už žalobca neúspešne využil. Žalobca iba opakovane namietol, že sa vnesie právna istota do vzťahu účastníkov konania. Táto istota už však nastolená bola a to práve rozhodnutím v pôvodnom konaní. Naopak, práve podaním tejto žaloby žalobca opätovne vnáša do vzťahu účastníkov konania neistotu a neefektívne núti vynakladať prostriedky žalovaného (na jeho obranu), ale najmä Slovenskej republiky

na opätovné prejednanie právoplatne rozhodnutej veci (ktoré je samozrejme neprípustné). V žalobe žalobca poukazuje na skutočnosť, že podľa ustálenej judikatúry prevláda názor, že zmeny v katastri nehnuteľností možno vykonať iba na základe rozsudkov procesne upravených v ustanovení § 80 písm. c) O.s.p. (teraz § 137 písm. c) CSP). Túto judikatúru však bližšie nešpecifikuje, ani necituje. Tiež opomína skutočnosť, že takýmto rozhodnutím je rozsudok vydaný v pôvodnom konaní, v ktorom sa žalobca domáhal priamo určenia, že je vlastníkom prevedených nehnuteľností. Žalovaný od začiatku trvá na tom, že v pôvodnom konaní bolo jednoznačne rozhodnuté o právnych vzťahoch medzi žalobcom a žalovaným a neexistuje žiadna neistota, ktorú je potrebné v tomto konaní odstrániť. Pre prípad, že by súd bol názoru, že neexistuje prekážka rozsúdenej veci, navrhol, aby žalobu v celom rozsahu zamietol a vo vzťahu k žalobcom namietanej neplatnosti dohody o platení kúpnej ceny svoje vyjadrenie k žalobe doplnil nasledovne: V zmysle ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožnosť právneho úkonu môže byť faktická alebo právna. Žalobca v žalobe ani vo vyjadrení žalobcu jednoznačne nešpecifikuje aký druh nemožnosti vlastne namieta. O faktickú nemožnosť plnenia ide vtedy, ak je dohodnuté plnenia reálne neuskutočiteľné (v čase uzatvorenia právneho úkonu). Vo vzťahu k úhrade kúpnej ceny sa zmluvné strany dohodli, že bude vykonaná prevodom aktívneho zostatku clearingového bilančného účtu kupujúceho (žalovaného) vedeného spoločnosťou Clearing ICE a.s. v prospech clearingového účtu predávajúceho (žalobcu) vedeného rovnako spoločnosťou Clearing ICE a.s. . Kúpna cena za prevedené nehnuteľnosti mala byť podľa článku III. ods. 2 kúpnej zmluvy uhradená formou clearingových šekov potvrdzujúcich clearingové zúčtovanie z clearingového účtu kupujúceho v prospech clearingového účtu predávajúceho v dvoch splátkach. Prevedené nehnuteľnosti zároveň boli v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy zaťažené záložným právom v prospech VOLKSBANK Slovensko, a.s., pričom táto skutočnosť bola zohľadnená aj pri dohode o kúpnej cene za prevedené nehnuteľnosti a o spôsobe jej uhradenia, keď si zmluvné strany v článku III. ods. 3 kúpnej zmluvy dohodli, že v prípade, ak predávajúci nezabezpečí výmaz záložného práva v prospech VOLKSBANK Slovensko, a.s. do 15. októbra 2008, stráca predávajúci nárok na časť kúpnej ceny vo výške 6.400.000 Kč. Nárok na uhradenie kúpnej ceny bol v takomto prípade považovaný za vysporiadaný zaplatením kúpnej ceny vo výške 18.100.000 Kč. Nesplatenú časť kontokorentného úveru poskytnutého VOLKSBANK Slovensko, a.s. spoločnosti VARGAS spol. s r.o. mal v takomto prípade uhradiť kupujúci a za týmto účelom predávajúci splnomocnil v článku III. ods. 8 kúpnej zmluvy kupujúceho na zaplatenie dlžnej sumy VOLKSBANK Slovensko, a.s. a na podanie návrhu výmaz záložného práva na príslušnej správe katastra. Vyššie uvedené povinnosti vo vzťahu k plateniu kúpnej ceny - t.j. úhrada splátky vo výške 18.100.000 Kč formou clearingového šeku a splatenie kontokorentného úveru poskytnutého VOLKSBANK Slovensko, a.s. spoločnosti VARGAS spol. s r.o. - žalovaným v dohodnutých lehotách splnené boli. Tieto skutočnosti žalobca ani nerozporuje. Evidentne teda išlo o fakticky možný spôsob platenia kúpnej ceny a teda nie je možné, aby žalobca namietal faktickú nemožnosť dohodnutého plnenia. Aj z písomných podaní žalobcu sa skôr zdá, že žalobca namieta právnu nemožnosť dohodnutého plnenia. V takomto prípade je však potrebné, aby presne identifikoval zákonné ustanovenie, s ktorým je dohodnutý spôsob platenia kúpnej ceny v rozpore. To však v žiadnom zo svojich podaní neurobil. Odkaz výlučne na ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je dostačujúci. Žalobca v žalobe uvádza, že zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, zákon č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a ani Občiansky zákonník neuvádzajú pojem clearing. Nešpecifikuje však aký je vzťah týchto právnych predpisov k ustanoveniam Občianskeho zákona upravujúcim kúpnu zmluvu a už vôbec nie, z ktorých ustanovení uvedených zákonov má vyplývať nemožnosť dohodnutého plnenia. V ďalšom texte odkazuje na ust. § 2 ods. 13 zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Tento zákon však nadobudol účinnosť 1. decembra 2009. Kúpna zmluva však bola uzatvorená dňa 6. júna 2008 a preto ho nie je možné na kúpnu zmluvu vôbec uplatniť a akákoľvek argumentácia ustanoveniami tohto zákona je bezpredmetná. Vo svojom vyjadrení žalobca uviedol clearingové poukážky nemožno z logiky veci ani považovať za iný spôsob úhrady kúpnej ceny, čo je v rozpore so zákonom č. 18/1996 Z.z. o cenách. Z uvedeného sa preto zdá, že žalobca namieta rozpor so zákonom č. 18/1996 Z.z. o cenách. S týmto tvrdením žalovaný v žiadnom prípade nesúhlasí (rozpor so zákonom o cenách neidentifikovali ani súdy v pôvodnom konaní). V tejto súvislosti tiež žalovaný poukazuje na ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: "Ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá." Ak aj teda žalobca namieta, že spôsob platenia kúpnej ceny bol dohodnutý v rozpore s ust. § 589 Občianskeho zákonníka a

v rozpore so zákonom č. 18/1996 Z.z. o cenách, ide o relatívnu neplatnosť, ktorej sa možno dovolať iba vo všeobecnej 3 ročnej lehote, ktorá už jednoznačne uplynula. Vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k údajnej neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu jej rozporu so zákonom č. 18/1996 Z.z. o cenách. Pokiaľ ide o stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 1981, (Rc) Cpj 59/1981, týmto chcel poukázať na skutočnosť, že v zmysle uvedeného rozhodnutia je možné kúpnu cenu hradiť aj inak ako v peniazoch. Stačí, aby išlo o ocenieľné majetkové právo a takým clearingová poukážka nepochybne je. Je teda bezpredmetné, či clearing v čase vydania citovaného stanoviska bol alebo nebol známym pojmom. Pokiaľ ide o predložený znalecký posudok, naďalej trval na to, že otázka platnosti kúpnej zmluvy, vrátane otázky prípustnosti dohodnutého spôsobu platenia kúpnej ceny, je otázkou právnou a znalecký posudok vyhotovený znalcom z odboru "Ekonómia a manažment", odvetvie "Účtovníctvo a daňovníctvo" je v tomto smere bezpredmetný.

6. Vo veci súd vytyčil termín pojednávania na deň 21.2.2019, ktorého sa zúčastnili žalobca a právny zástupcovia oboch procesných strán. V súlade s ust. § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti žalovaného.

7. Pred otvorením pojednávania vo veci samej súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby označil z akého osobitného právneho predpisu mu vyplýva právo na určenie právnej skutočnosti pri žalobe v zmysle ust. § 137 písm. d) C.s.p..

8. Právny zástupca sa na výzvu súdu odvolal na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka a to konkrétne ust. § 37 ods. 2, ako aj na § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona.

9. V úvodnom prednese zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Konštatoval, že v tej pôvodnej veci sa súd ani len prejudiciálne nezaoberal resp. neskúmal absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy a už vôbec nie jej absolútnu neplatnosť podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka z titulu nemožnosti predmetu plnenia. Zaoberal sa len prípadnou účinnosťou alebo neúčinnosťou odstúpenia od zmluvy a k tomu fakticky zameral aj celé svoje dokazovanie, čoho dôkazom je aj obsah odôvodnenia rozhodnutí v predchádzajúcom konaní. V tomto konaní ide výlučne o určenie absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy z titulu nemožnosti predmetu plnenia podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo len dokazuje, že medzi obidvoma konaniami chýba totožnosť skutkového základu t.j. totožnosť predmetu konania. Za určovacie žaloby v zmysle § 80 písm. c) OSP teraz § 137 písm. c) OSP považuje súdna prax aj žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadá sa naň ako keby nebol vôbec urobený. Absolútne neplatný právny úkon nespôsobuje žiadne právne následky a to ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté, aj o jeho vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu SR 1Cdo/96/1995. Naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy, považoval za daný, pretože týmto určením sa odstráni spornosť vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom neplatného právneho úkonu, v danom prípade neplatnej kúpnej zmluvy od počiatku a to novým zápisom vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností v prospech žalobcu a to podľa § 34 ods. 2 Zákona č. 162/1995 Z.z., ide o tzv. katastrálny zákon. Čo sa týka clearingových poukážok, poukázal na závery znaleckého posudku ako listinného dôkazu vypracovaného Q. Š., v ktorom sa jasne uvádza, že clearingové poukážky nie sú žiadnym platidlom, nie sú žiadnym platobným prostriedkom, žiadnym cenným papierom podľa Zákona o cenných papieroch, teda, že nie sú vôbec ocenieľné peniazmi a z toho dôvodu možno uzavrieť, že v danom prípade ide o tzv. faktickú nemožnosť predmetu plnenia od počiatku.

10. Právny zástupca žalovaného v úvodnom prednese k procesným podmienkam prípustnosti žaloby uviedol, že v tomto prípade ide o žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP a teda žalobca je povinný uviesť zákonné ustanovenie z ktorého mu vyplýva oprávnenie takto žalobu podať. Mal za to, že § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona takýmto ustanovením nie je, nakoľko tento paragraf len hovorí, ako má postupovať katastrálny úrad po predložení právoplatného rozhodnutia o neplatnosti právneho úkonu. Podporne odkázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/4/2017 z 31.1.2017. Napriek tomu, že mal za to, že procesné podmienky v konaní nie sú splnené, teda nemá zmysel konať o merite veci, zotrval na ich vyjadreniach k res iudicata. Cieľom, ktorý žalobca sleduje je dosiahnuť vydanie rozhodnutia na základe ktorého by bol zapísaný ako vlastník na príslušnom liste vlastníctva a k tomuto slúži určovacia žaloba v zmysle § 137 písm. c) C.s.p., o ktorej už tunajší súd raz právoplatne rozhodol. Na doplnenie vyjadrenia uviedol, že o tomto zámere žalobcu svedčí aj skutočnosť, že do katastra

nehnutelností dal zapísať poznámku v znení, citujem: "poznámenáva sa začatie súdneho konania na OS Sp. Nová Ves č. 11C/46/2018 o určení vecného práva k nehnuteľnostiam". Mal zato, že predmet sporu je totožný a žalobca v petite navrhuje určenie neplatnosti kúpnej zmluvy iba z tohto dôvodu, aby sa nezhodoval s tým o čom už tunajší súd raz právoplatne rozhodol. K predloženému znaleckému posudku uviedol, že znalec vôbec neuvádza k akému dátumu nemožnosť plnenia clearingových poukážok posudzuje. Zo žaloby je zrejmé, že v tomto konaní sa má jednať o počiatočnú nemožnosť plnenia, teda relevantný časový okamih je 6.6.2008, ktorý deň je dátumom uzatvorenia kúpnej zmluvy. V znaleckom posudku na str. 5 znalec odkazuje na všeobecné obchodné podmienky platné v rokoch 2012 a 2013, na str. 7 odkazuje na všeobecné obchodné podmienky z roku 2009, rovnako na str. 7 cituje Zákon č. 492/2009. Už z tohto je zrejmé, že znalec ako relevantné pre posúdenie možnosti plnenia zbral podklady, ktoré neboli platné a ani účinné v čase, kedy malo dôjsť k nemožnosti plnenia v zmysle žaloby. Mal za to, že znalecký posudok je nespôsobilý dokázať akékoľvek skutočnosti relevantné pre toto konanie a znalec sa vyjadruje k právnomu posúdeniu veci, ktoré patrí výlučne do právomoci súdu.

11. Súd sa oboznámil s obsahom spisu a to predovšetkým s listom vlastníctva č. XXX k.ú. Beharovce vrátane osvedčovacej doložky, obsahom kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim dňa 6.6.2008, pôvodnou žalobou zo dňa 19.7.2011 vrátane návrhu na vydanie predbežného opatrenia, návrhmi na dokazovanie v konaní 8C/114/2011 a záverečným stanovisko žalobcu, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 8C/114/2011-219 zo dňa 29.10.2012 vrátane rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/125/2013-308 zo dňa 11.6.2013, uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 13C/219/2014-65 zo dňa 27.8.2015 vrátane uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/796/2015-96 zo dňa 31.1.2017, znaleckým posudkom č. 3/2014 zo dňa 30.9.2014.

12. Z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 6.6.2008 súd zistil, že žalobca ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a to

domu súpisné č. XX postavený na pozemku parc. č. XXX/X,
domu súpisné č. XX postavený na pozemku parc. č. XXX/X,
domu súpisné č. XX postavený na pozemku parc. č. XXX/X,
pozemok parc. č. XXX/X - záhrady o výmere 927 m²,
pozemok parc. č. XXX/X - záhrady o výmere 102 m²,
pozemok parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1472 m²,
pozemok parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 92 m²,
pozemok parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 65 m²,
pozemok parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 443 m²,
pozemok parc. č. XXX/X - záhrada o výmere 1933 m²,
pozemok parc. č. XXX/X - záhrada o výmere 423 m²,
nachádzajúce sa v k.ú. Beharovce, okres Levoča a zapísané na LV č. XXX pre obec a k.ú. Beharovce. V kúpnej zmluve bola kúpna cena dohodnutá vo výške 24.500.000,- Kč, pričom jej úhrada mala byť vykonaná prevodom aktívneho zostatku clearingového bilančného účtu kupujúceho vedeného spoločnosťou Clearing ICE a.s. v prospech clearingového účtu predávajúceho vedeného tou istou spoločnosťou v dvoch splátkach a to tak, že 1/ žalovaný prevedie prostr. clearingového účtu do 7 dní odkedy mu bude žalobcom predložený návrh na vklad do katastra nehnuteľností s potvrdením prísl. správy katastra o jeho prijatí splátku vo výške 18.100.000,- Kč a 2/ žalovaný prevedie prostr. clearingového účtu do 7 dní odkedy mu žalobca predloží aktuálny výpis z listu vlastníctva preukazujúci, že záložné právo v prospech VOLKSBANK Slovensko a.s. zaniklo, splátku vo výške 64.00.000,- Kč.

13. Z listu vlastníctva č. XXX, k.ú. Beharovce bolo zistené že výlučným vlastníkom nehnuteľností uvedených na v časti A: majetková podstata je spoločnosť RABBIT Trhový Štĕpánov a.s., Trhový Štĕpánov na základe kúpnej zmluvy V 707/08 - 6/08. V poznámke bolo zaznamenané začatie pôvodného súdneho konania 8C/114/2011 o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

14. Zo znaleckého posudku č. 3/2014 zo dňa 30.9.2014 vypracovaného znalcom v odbore Ekonomie a manažment Q.. K. Š., I., ktorý súd vyhodnotil ako listinný dôkaz bolo zistené, že clearingový systém je možné využívať aj medzi fyzickými a právnickými osobami pri vzájomnom vysporiadaní obchodov. Vlastníctvo clearingovej poukážky predstavuje nárok vlastníka voči clearingovej spoločnosti, pričom sa jedná o pohľadávku, ktorá vznikla v súlade s Občianskym a Obchodným zákonníkom. Clearingová poukážka službách nie je platobným prostriedkom v zmysle zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných

službách. Znalec vyhodnotil, že v uvedenom prípade cleringové poukázky nemôžu byť považované za platidlo ani ako protihodnota bartrového obchodu.

15. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 8C/114/2011-219 zo dňa 29.10.2012 súd rozhodol o zamietnutí žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom prevodu sporových strán na základe kúpnej zmluvy zo dňa 6.6.2008. Z odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že po rozsiahlom dokazovaní súd dospel k záveru, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je absolútne platným právnym úkonom, ktorá spĺňa náležitosti v zmysle Občianskeho zákonníka. Nemal žiadne pochybnosti o prejavoch vôle zmluvných strán, konštatuje, že žalobca svojim podpisom osvedčil, že sa s obsahom zmluvy oboznámil a nemal výhrady voči spôsobu zaplataenia kúpnej ceny. Následne vychádzajúc zo skutočnosti, že odstúpiť je možné iba od platne uzavretej zmluvy skúmal platnosť odstúpenia predávajúceho od kúpnej zmluvy a konštatoval, že odstúpenie nebolo dôvodné a žalobu po vyriešení prejudiciálnych otázok zamietol. Rozhodnutie bolo ako vecné správne potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/125/2013-308 zo dňa 11.6.2013.

16. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 13C/219/2014-65 zo dňa 27.8.2015 bol zamietnutý návrh na obnovu konania tunajšieho súdu sp. zn. 8C/114/2011. Rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/796/2015-96 zo dňa 31.1.2017.

17. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

18. Podľa § 589 Občianskeho zákonníka, cenu treba dojednať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi inak je zmluva neplatná podľa § 40a.

19. Podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

20. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý dňom svojej účinnosti v zmysle § 473 CSP zrušil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Pôvodná právna úprava neobsahovala všeobecné ustanovenie pripúšťajúce podanie žaloby na určenie právnej skutočnosti. V praxi sa však tento typ žaloby zvyčajne pripúšťal, ak žalobca preukázal naliehaný právny záujem na jej určení. Tolerovaná prax za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku bola nahradená novou právnou úpravou platnou od 1. júla 2016 a to Civilným sporovým poriadkom. Tento pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti (t.j. určenie existencie, platnosti či neplatnosti zmlúv a iných právnych úkonov považovaných v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka za právne skutočnosti) iba za predpokladu, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu, najmä predpisu hmotného práva. Takýmto právnym predpisom je napr. Zákonník práce, ktorý prostr. ust. § 77 výslovne umožňuje podať žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru (z textu "neplatnosť skončenia pracovného pomeru môže uplatniť na súde"), Zákon o dobrovoľných dražbách, ktorý prostr. § 21 ods. 2 umožňuje podať žalobu o neplatnosť dražby (z textu "môže požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby") , ale i špeciálne ustanovenia Občianskeho zákonníka napr. § 711 ods. 6 umožňujúci podanie žaloby o neplatnosť výpovede nájmu bytu (z textu " neplatnosť výpovede môže uplatniť na súde"). Pre tieto výnimky je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnenému subjektu domáhať sa žalobou na súde určenia konkrétnej právnej skutočnosti. Záujmom zákonodarcu bolo vylúčenie všetkých nepotrebných a nezmyselných žalôb o určenie neplatnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré iba konštatujú stav minulý, neriešia stav aktuálny, za takejto situácie nemajú výpovednú hodnotu. Tento typ žalôb v skutočnosti iba vyvolával potrebu ďalšieho sporu, čím sa vlastne míňal účelu určovacej žaloby, ktorá má určiť aktuálny stav.

21. Určovacia žaloba v zmysle § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku má predovšetkým preventívny charakter - jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu právam žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva avšak iba v prípade, že to vyplýva z osobitného predpisu (určovacia žaloba podľa citovaného ustanovenia C.s.p. preto vo všeobecnosti nie je opodstatnená tam, kde už právny vzťah alebo právo boli porušené a kde je namieste žaloba o splnenie povinnosti podľa

§ 137 písm. a) C.s.p., resp. žaloba o určenie či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) C.s.p..

22. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal určenia, že kúpna zmluva uzavretá dňa 6.6.2008 medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim je neplatná.

23. V zmysle § 160 ods. 1 C.s.p. má súd povinnosť poučovať procesné strany o ich procesných právach a povinnostiach. Poučovaciu povinnosť súd nemá, pokiaľ je strana zastúpená advokátom (§ 160 ods. 3 písm. b) C.s.p.). Poučenie o hmotnom práve nie je súd povinný, ani oprávnený stranám poskytnúť. Pred otvorením pojednávania vo veci samej súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby označil z akého osobitného právneho predpisu mu vyplýva právo na určenie právnej skutočnosti pri žalobe v zmysle ust. § 137 písm. d) C.s.p. a v tej súvislosti prípadne na vykonanie jej zmeny, pričom tento sa na výzvu súdu opätovne odvolal na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka a § 34 Katastrálneho zákona.

24. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je súd nútený konštatovať, že žaloba na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy tak ako bola podaná žalobcom podľa § 137 písm. d) C.s.p. nemá oporu v zákone, vzhľadom k tomu, že možnosť jej podania nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Ustanovenie § ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením zákona hovoriacim o absolútnej neplatnosti právneho úkonu, ktorého predmetom je plnenie nemožné z ktorého možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti nemožno vyvodzovať. Rovnako procesná prípustnosť žaloby na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy žalobcovi nevyplýva ani z ust. § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, pretože toto ustanovenie upravuje len procesný postup okresného úradu ako miestneho orgánu štátnej správy na úseku katastra v prípade rozhodnutia súdu, ktorým by bola určená neplatnosť právneho úkonu, ktorého predmetom bola nehnuteľnosť evidovaná v katastri nehnuteľnosti.

25. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že podaná žaloba nemá preventívny charakter, neslúži potrebám praktického života, pretože vedie iba k zbytočnému rozmnožovaniu sporov, míňa sa účelu žaloby určovacej a možnosť jej podania nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu, preto ju súd ako procesne neprípustnú v celom rozsahu zamietol.

26. Čo sa týka žalovaným uplatnenej námietky prekážky veci rozhodnutej "res iudicata" s touto sa súd nestotožnil, vychádzajúc z toho, že v konaní 8C/114/2011 súd síce posúdil otázku platnosti napadnutého právneho úkonu prejudiciálne, avšak toto nebolo poňaté do výroku súdneho rozhodnutia. Keďže výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozhodnutia, ktorá nadobúda právoplatnosť, prejudiciálne posúdená otázka, ktorá sa prejavuje iba v odôvodnení rozhodnutia nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

27. V závere súd udáva, že napriek zamietnutiu žaloby z dôvodu jej procesnej neprípustnosti, preskúmal žalobu i z vecnej stránky, avšak nezistil žiadne relevantné dôvody pre ktoré by sa mal odkloniť od rozhodnutia súdu 1. stupňa o odvolacieho súdu v konaní 8C/114/2011.

28. Ako je zrejmé z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 8C/114/2011-219 zo dňa 29.10.2012, ako aj z rozsudku odvolacieho súdu sp. zn. 5Co/125/2013-308 zo dňa 11.6.2013, už v tomto konaní žalobca odvíjal svoj nárok na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam najprv od platného odstúpenia od zmluvy, následne zmenou argumentácie od absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej so žalovaným. V tomto konaní sa teda súd priority zaoberal vyriešením predbežnej otázky - otázky platnosti kúpnej zmluvy, pretože absolútnu neplatnosť súd skúma z úradnej moci, pričom v odôvodnení rozhodnutia po vykonaní rozsiahleho dokazovania fakt, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 6.6.2008 je absolútne platným úkonom konštatuje a hodnoverne odôvodňuje. Súd v tomto nadväzujúcom súdnom konaní teda nemá dôvod vychádzať z iného záveru ohľadom existencie právneho vzťahu medzi tými istými stranami, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté. Raz vydané právoplatné rozhodnutie je zásadne nezmeniteľné (§ 219 ods. 4 C.s.p. v spojení s § 228 ods. 1 C.s.p.). Súd má preto v tejto veci povinnosť pri svojom rozhodnutí veci neodchýliť sa od právoplatného rozsudku, ktorým sa vec vyriešila v inom súdnom konaní ako príslušná predbežná otázka, v opačnom prípade by sa mohlo jednať o prekvapivé rozhodnutie. Keďže právoplatným rozhodnutím vo veci 8C/114/2011 sa vyriešila otázka, ktorá má zásadný význam pre ďalší spor, t.j. že zmluva bola uzavretá platne, súd v tomto konaní musí rešpektovať jej prejudiciálny účinok u tých istých strán. Argumentáciu žalobcu o nemožnosti úhrady kúpnej ceny prostr. clearingových

poukážok súd považoval za tendenčnú a účelovú, pretože spôsob úhrady si po opakovaných jednaniach dohodli obe zmluvné strany vychádzajúc pri tom z princípu zmluvnej voľnosti. Aj v prípade že by bolo možné považovať dohodu o úhrade kúpnej ceny za neplatnú pre rozpor so všeobecne záväznými právnymi predpismi v zmysle § 589 Občianskeho zákonníka, s čím sa však súd nestotožňuje, nebolo by možné žalobe vyhovieť, vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania nároku.

29. Žalobca navrhol v konaní vykonanie dôkazu - výsluchu svedka Q.. K. Š. I., ktorého znalecký posudok bol v konaní predložený ako listinný dôkaz. Tento návrh súd zamietol a dôkaz nevykonal a to z toho dôvodu, že jeho vykonanie by bolo v konaní bezpredmetné, nevhodné a v konečnom dôsledku by nemalo význam pre konečné rozhodnutie vo veci, vzhľadom na to, že právne hodnotenie náležitosti kúpnej zmluvy prináleží výlučne súdu, nie tretím osobám.

30. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Žalovaný mal v konaní plný úspech, vzhľadom k tomu, že žaloba proti nemu bola zamietnutá, takže mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania od žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.